

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 257/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. apríla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], t. č. [REDACTED] zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Gavalcom, Teodora Tekela 23, Trnava, pre namietané porušenie jeho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3 Tpo 103/2016-28 z 15. decembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. februára 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], t. č. [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Tpo 103/2016-28 z 15. decembra 2016 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

Z podanej sťažnosti vyplýva, že uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Piešťany ČVS: ORP-2297/PN-TT-2016 zo 14. septembra 2016 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Do väzby bol sťažovateľ vzatý uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. Tp 79/2016 zo 16. septembra 2016 z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Uznesením krajského súdu č. k. 5 Tpo 91/2016-50 zo 6. októbra 2016 bola sťažnosť sťažovateľa proti prvostupňovému rozhodnutiu o väzbe zamietnutá.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava, odboru kriminálnej polície, 3. oddelenia vyšetrovania Piešťany ČVS: ORP-1534/3-VYS-TT-2015 z 12. septembra 2016 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 a 4 písm. a) a b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala 21. novembra 2016 návrh na zmenu dôvodov väzby podľa § 7 ods. 8 Trestného poriadku č. k. Pv 712/16/2204-36, čím sledovala cieľ rozšírenia dôvodov väzby vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bol sťažovateľ obvinený za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 a 4 písm. a) a b) Trestného zákona.

Uvedenému návrhu Okresný súd Piešťany vyhovel uznesením sp. zn. Tp 90/2016 z 9. decembra 2016, keď rozhodol, že mení dôvod väzby tak, že väzbu sťažovateľa rozširuje aj na skutok právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 a 4 písm. a) a b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Proti už uvedenému uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola uznesením krajského súdu zamietnutá.

Podľa názoru sťažovateľa krajský súd porušil jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a právo podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru. Sťažovateľ sa domnieva, že rozširovať dôvody väzby na iný skutok podľa § 76 ods. 8 Trestného poriadku nebolo v danej veci možné a toto ustanovenie umožňuje len zmenu dôvodov väzby vymedzených v ustanovení § 71 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bol páchatel už vzatý do väzby. V danom prípade sťažovateľa Okresný súd Piešťany a krajský súd nerozhodol o vzatí sťažovateľa do väzby pre skutok, pre ktorý bol obvinený uznesením ČVS: ORP-1534/3-VYS-TT-2015 z 12. septembra 2016 za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 a 4 písm. a) a b) Trestného zákona, ale len menil dôvody väzby vo vzťahu k tomuto skutku bez toho, aby bol sťažovateľ pre tento skutok aj vzatý do väzby. Z uvedeného dôvodu nemôže namietané uznesenie krajského súdu zakladať žiadne účinky vo vzťahu k obmedzeniu osobnej slobody sťažovateľa.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 3Tpo/103/2016-28 zo dňa 15.12.2016 porušil ústavné právo sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 3Tpo/103/2016-28 zo dňa 15.12.2016 sa zrušuje a vec sa vracia krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie.“

Sťažovateľ si uplatnil náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V nadväznosti na túto skutočnosť ústavný súd považuje za potrebné poukázať na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Preto nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmavať, či v konaní pred všeobecným súdom bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže

ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.).

Z obsahu napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že krajský súd sa námietkou sťažovateľa, ktorú predniesol v konaní pred ústavným súdom, zaoberal.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 8 Trestného poriadku ak je obvinený v tom istom konaní stíhaný za viac trestných činov, na určenie lehoty uvedenej v odseku 6 je rozhodujúci čin najprísnejšie trestný; rozhodnutie o väzbe sa však na tento čin musí pri vymedzení dôvodov väzby skutkovo vzťahovať. Ak je to potrebné na dosiahnutie tohto účelu, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora rozhodnúť o zmene dôvodov väzby.

Krajský súd poukázal okrem iného na to, že uznesením vyšetrovateľa ČVS: ORP-1589/3-VYS-TT-2016 zo 16. novembra 2016 v zmysle ustanovenia § 21 ods. 3 Trestného poriadku s poukazom na § 18 ods. 1 Trestného poriadku prišlo k spojeniu väzobnej trestnej veci sťažovateľa s trestnou vecou sťažovateľa vedenou na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Trnava, odbore kriminálnej polície, 3. oddelení vyšetrovania Piešťany ČVS: ORP-1534/3-VYS-TT-2015, čím došlo k naplneniu formálnych podmienok. Krajský súd konštatoval, že u sťažovateľa boli splnené podmienky na zmenu dôvodov väzby, a to vzhľadom na ďalšie vznesenie obvinenia proti jeho osobe, spojenie vecí na spoločné konanie, ako aj pretrvávajúce dôvody väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie krajského súdu a aplikácia ustanovenia § 76 ods. 8 Trestného poriadku nie je podľa názoru ústavného súdu prejavom interpretačnej alebo aplikačnej svojvôle, a úvahy krajského súdu sa preto z pohľadu ústavného súdu nejavia ako arbitrárne či zjavne neodôvodnené, a tak z ústavného hľadiska

neospravedliteľné a neudržateľné vo vzťahu k sťažovateľom označeným právam podľa ústavy a dohovoru.

V tejto súvislosti odkazuje ústavný súd aj na znenie dôvodovej správy k ustanoveniu § 76 ods. 8 Trestného poriadku, podľa ktorej sa v § 76 ods. 8 zdôrazňuje, že z hľadiska dĺžky väzobnej lehoty pri stíhaní za viacero trestných činov sa použitie najdlhšej z lehôt podľa § 76 ods. 6 musí týkať trestného činu, na ktorý sa vzťahuje uznesenie o väzbe, ktorého odôvodnenie musí v zmysle § 72 ods. 2 obsahovať aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok tohto uznesenia opiera. Nemôže teda dôjsť k predĺženiu väzobnej lehoty len spojením vecí, pokiaľ sa na obe spojené veci uznesenie o väzbe nevzťahuje. Tento účel však možno dosiahnuť rozhodnutím o zmene dôvodov väzby, teda vecne aj vo vzťahu k inému, prísnejšie trestnému činu, pre ktorý sa konanie tiež vedie. To platí i v prípade, ak by išlo o ten istý väzobný dôvod podľa § 71.

Ústavný súd preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi namietaným porušením označených práv a uznesením krajského súdu.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. apríla 2017